

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedlæggelse af Københavns Landbefæstning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3455).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Klaus Berntsen: Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting. Ved Lovforslagets Vedtagelse vil der jo ikke ske noget overraskende eller uventet. Sagen har været drøftet i den af Rigsdagen nedsatte Kommission til Undersøgelse og Overvejelse af Hærens og Flaadens fremtidige Ordning og derefter i Rigsdagens forskellige Partier. I de Bemærkninger, hvormed den højtærede Minister fremsatte Lovforslaget, udtalte han følgende, som findes Sp. 1859: „Ved Gennemførelsen af dette Lovforslag vil et gammelt og stort Stridsspørgsmaal, der har voldt mange Vanskeligheder under Behandlingen af de militære Forhold, være fjernet, og jeg haaber derfor, at Lovforslaget maa faa en hurtig og let Gang gennem dette Ting“. Nej, dette Stridsspørgsmaal er fjernet for længe siden, idet der, den Gang vi vedtog Forsvarslovene af 1909, blev bestemt følgende, som staar i Lov om Befæstningsanlæg af 30. September 1909 § 3: „I Aaret 1922, inden den 31. Marts, ville de til Københavns nuværende Befæstning henhørende Anlæg, der ikke fremtidig indgaa som Led i Københavns Befæstning, være at desarmere. Derefter afleveres følgende Landbefæstningsanlæg med Undertagelse af Skyts- og Ammunitionsmagasiner til Finansministeriet, nemlig: Vestenceinten, Husumenceinten, Oversvømmelsesanlægene, Gladsaksefortet, Bagsværdfortet, Lyngbyfortet, Fortunfortet, Tinghøjbatteriet, Budinge-batteriet, Vangedebatteriet, Gentoftebatteriet, Bernstorffbatteriet, vestre og østre Ordrupkratbatteri og Christiansholmslinien uden Hvidørebatteriet“. Ved denne Bestemmelse er Spørgsmaalet om Københavns Landbefæstning, der i saa mange Aar har været brændende, bragt ud af Verden; det, der sker nu, er kun, at Tidspunktet for Landbefæstningens Nedlæggelse, 1922, forandres saaledes, at Nedlæggelsen skal foregaa nu. Vi staar i Nærheden af 1920, saaledes at man fremskynder Nedlæggelsen til at

skulle udføres et Par Aar før det den Gang vedtagne Tidspunkt. Derudover har det Parti, hvortil jeg hører, tiltraadt Bestemmelsen om, at naar man vedtager Fæstningsartilleriregimentets Ophævelse, da opgiver man Bestemmelsen i Hærlovens § 234 om, at der skal samtidig oprettes en ny selvstændig Artilleriafdeling paa Sjælland. Det er det eneste nye i denne Sag, at man opgiver denne Bestemmelse. Man mener, at Tidspunktet er endnu ikke kommet til at tage Stilling til, hvorledes en ny Forsvarsordning skal se ud, idet man maa afvente, hvad der fra Folkenes Forbund, naar dette dannes, vil blive stillet af Krav, eller i hvert Fald, hvilke Hensyn vi bliver nødt til at tage til de Bestemmelser, som Folkenes Forbund fastsætter med Hensyn til Optagelse i Forbundet. Derfor har vi heller ikke kunnet tiltræde det Forslag, som Ministeren med Tilslutning af to andre Partier har ønsket at forelægge samtidig med nærværende Lovforslag, nemlig et Forslag om Nedlæggelse af visse Søforter. Med Hensyn til dette Spørgsmaal maa man afvente Forholdenes Udvikling og se, hvorledes en ny Hærordning, en ny Forsvarsordning i det hele taget vil komme til at forme sig.

Hvad Beparelserne ved dette Lovforslags Vedtagelse angaar, skal jeg gøre opmærksom paa, at de ikke andrager store Summer. Det, der faar mest effektiv Betydning i økonomisk Henseende, er, at der indkaldes 5—600 Mand mindre til Fæstningsartilleriet. Men paa den anden Side vil der medgaa ikke saa faa Udgifter til Desarmeringen, Flytning af Skyts, og hvad dertil hører. Jeg antager ogsaa, at det vil blive nødvendigt at opføre nogle Bygninger til Opbevaring af det Skyts, der ikke kommer til Anvendelse paa andre Forter. Det vil vare nogen Tid, før hele Ordningen er gennemført, thi det er ikke Meningen at ophæve Rammerne, at afskedige de Officerer, der er ansatte ved Fæstningsartilleriregimentet. Efter Lovforslaget er det Meningen, at disse Officerer, efterhaanden som der bliver vakante Numre i Artilleriet, overføres dertil eller eventuelt til andre Afdelinger. Først naar hele Ordningen er gennemført med Hensyn til Indskrænkningen i Befalingsmændenes Antal, vil der fremkomme en Beparelse, som er anslaaet til 1 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Jeg antager ikke, at der er Anledning til at fremsætte yderligere Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag. Det vil jo eventuelt blive henvist til et Udvalg,